

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2020. június 21.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősima

Istentisztelet

Cím: Békülj meg Istennel, hogy békét teremthess!

**(1. dia) „Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fia-
inak neveztetnek.” Mt 5,9**

Drága Gyülekezet!

Azok kedvéért, akik most kapcsolódnak be istentiszteleteinkbe, az elmúlt időszakban egy sorozatot indítottunk el – sajnos a járvány meghosszabbította –, és alkalomról-alkalomra a „boldogmondásokat vesszük sorra. Jézus első prédikációját, melynek témája a boldogság. Jézus nagyon jól tudta, hogy az emberek szeretnének boldogok lenni. Nem egyszerűen boldogulni akarnak ebben az életben, hanem boldogok szeretnének lenni. De nem is csupán ideig-óraig, hiszen a boldogság nem egyszerűen egy érzelmi fellángolás, egy pillanatnyi öröm, hanem egy állapot kell, hogy legyen. A boldogtalanság és a boldogság is egy állapot. Jézus arról beszél, hogy a boldogtalan ember hogyan lehet igazán boldog.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Mire van szüksége az embernek, hogy igazán boldog legyen. Ezen az alkalmon talán olyan sok mindenben magunkra ismerünk. Talán olyan sok minden hiányzik ahhoz, hogy igazán boldogok lehessünk. „Boldogmorzsák” jutnak az embernek, de sokan olyan messze vannak attól az állapottól, hogy igazán boldogok lehessenek. Leélik az életüket boldogtalanul, elrepül felettük az élet, s visszatekintve olyan sokan úgy korosodnak meg, úgy lépnek ki ebből az életből, hogy nem lehettek igazán boldogok. Jézus azt szeretné, ha minden ember boldog lenne. Ennek útjáról, feltételéről szól ez az igehirdetés. Csak „távirati” stílusban tekintsünk vissza, elevenítsük fel, milyen útról beszélt Jézus ebben az igehirdetésében. Azt mondta, hogy boldogok **(2. dia)**

- a lelki szegények, azaz a koldusok, akik érzik azt a fajta Istenre való utaltságot. A πτωχοὶ görög kifejezést átvitt értelemben lehet még rászorultnak is lehet fordítani, s így értjük meg igazán Jézusnak a szavát. Tudniillik a koldus nélkülözik, rá van szorulva valakire. A rászorultság pedig alázatban tart.

- Beszél arról, hogy azok a boldogok, akik sírnak. A világban megy a siránkozás, az elégedetlenség, de Jézus itt más fajta sírásról beszél. Azokról, akik tudnak sírni – a görögöt hüen fordítva –, szomorkodni a bűneik miatt **(3. dia)**. Ez vezethet oda, hogy a bűn miatti szomorkodás a megbánáshoz, bűnvalláshoz vezet, amiből fakad a megbocsátás és a kegyelem. Ebben átélni Isten csodálatos kegyelmét, felragyog Jézus megváltói munkája, megvigasztalódik és így válik igazán boldoggá az ember. Erre mondja Pál apostol **(3/a dia)**: „¹⁰**Mert az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre**” II Kor 7,10.
- A következőben **(4. dia)** azt mondja Jézus, azok a boldogok, akik szelídek. Ebben a farkastörvényű **(5. dia)** világban, amikor az emberek inkább így élnek – ahogy az ábrán látjuk –, akkor nehéz elképzelni, hogy a szelídek a boldogok. Itt arról hallhattunk, hogy van egy **(6. dia)** „világi boldogmondás”, ahogy a világ gondolja. Legyél törtető, taposd el a másikat, ne hagyd magad, küzdjél, gázolj át a másikon. Mert

ezt látjuk sajnos, s kezdődik ez kicsi korban és folytatódik felnőtt korban más eszközökkel. És van egy „krisztusi boldogmondás”, aki azt mondja, legyél szelíd és tartsd különbenek a másikat magadnál (Fil 2,3).

- Aztán hallhattunk arról is **(7. dia)**, hogy „**Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek.**” **(8. dia)** Van hamis boldogság, hamis biztonság és hamis békesség. Ezek mind hazugságra épülnek és fel lehet egy egész életet építeni erre a hamis boldogságra, biztonságra és békességre. Aki Krisztusra építi az életét, ott minden hamisság lelepleződik és igazi boldogságot, biztonságot és békességet kaphat.
- A „Boldogmondásokban” beszél Jézus arról, hogy **(9. dia)** „Boldogok az **irgalmasok**”. A bűneset óta az ember rettenetesen irgalmatlan tud lenni. Ez az irgalmatlanság végig kísért bennünket, embereket a történelmen. A XX. század eseményei különösen bemutatták ezt. Jézus olyan mércét adott számunkra, amelyben azt láthatjuk, hogy hogyan lehet

az ember irgalmas mégis ebben az irgalmatlan világban. Isten irgalmatlan volt az Ő egyszülött Fiához, Jézus Krisztushoz, Ő halt meg értünk a kereszten, hogy irgalmas lehessen hozzánk, emberekhez. A kereszttől tudjuk, mi az irgalom. Akik ezt átérték, megértették, azok tudnak majd igazán irgalmasok lenni, mert megértették, hogy Isten milyen irgalmas volt hozzájuk.

- S végül – amit eddig hallhattunk – Jézus azt mondja **(10. dia)**, „**Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent.**”. Boldogtalan szívünk „boldogság-hajtóvadást” folytat, mert az az emberi szív boldog szeretne lenni. Sok helyen keresi **(11. dia)**, olyan helyen is, ahol nem kellene. Annyi mindentől várja az ember a boldogságot, s újra és újra kiderül, hogy az a szív olthatatlanul boldogtalan. **(12. dia)** A bűneset után, a megtérés előtt az a szív tisztátalan érzéseket, szándékokat, szerelmet, táplál és boldogtalan lesz. Azonban azok lesznek igazán boldogok, akiknek a szí-

vét Jézus Krisztus megtisztította, akik megvallották bűneiket. Azokban a hitrejutás után más szív lesz, más lesz az indulat, a szándék, az érzés és az ilyen lesz igazán boldog ember.

Ezután a visszatekintés után, folytatva sorozatunkat, arról hallhattunk **(13. dia)**, hogy „**Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.**”.

Egy békétlen világban élünk. A bűneset óta **(14. dia)** népek harcolnak egymással, emberek küzdenek egymás ellen. Háború népek, nemzetek, társadalmak közt. Háború globálisan, de háború zajlik a családokban, emberi kapcsolatokban is. A gyermekek közt, a férj és feleségek között, a munkahelyen, az élet minden területén. Elkeserítő békétlenség folyik ebben a világban. **(15. dia)** Feszülnek egymásnak emberek és hol a békétlenségek kirobbantói, hol elszenvedői. És nem kell hívó embernek lenni ahhoz, hogy az ember lássa, hogy mi megy ebben a világban. Ha szétnézünk, akkor láthatjuk azt, hogy milyen rettenetes békétlenség uralkodik.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Sok helyen pattanásig feszült a helyzet. Most is, ezekben az órákban több ezer, tízezer ember van háború sújtotta területen, harcolnak az életükért, vagy éppen oltják ki emberek életét. De talán túl messzinek tűnik ez számunkra, európai emberek számára. Az elmúlt időszak eseményei, melyek Amerikából indultak ki, aztán már az egész világon tapasztalható az a békétlen jelenség, ahol emberek nemzetek múltját, történelmét, kultúráját megkérdőjelező tetteiket szobordöntögetéseiben élik ki. Nem szeretnék ebben állást foglalni, csak a jelenségre felhívni a figyelmet, hogy emberek tízezrei vonulnak utcákra, talán csendes demonstrálóként, aztán fosztogatásokba, randalírozásokba, emberek méltóságába való beletaposásába torkollik a felvonulás. Újabban pedig szobrokat, emlékműveket tesznek tönkre. Természetesen lehet erről kulturált párbeszédet folytatni, a történelem újragondolni, de a jelenség a békétlenség. Forr a levegő az egész világon, békétlenek az emberek, a nemzetek, a társadalmak. Egyszer Sven Hedden híres sarkkutató azt mondta **(16. dia)**: „*A mi egész földünk hatalmas csatatérré vált, és a békét kiszorították a földről.*” Valóban csatatérré

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

vált lakóhelyünk, békétlen körülöttünk minden és nagyon kevés olyan hely van, ahol igazi békét lehet találni.

Talán lehet, hogy ez is messzinek tűnik nekünk, de egy másik békétlenségről, csatatérről is hadd beszéljek nektek, ami még közelebb van hozzánk. Mennyi békétlenség van a kapcsolatainkban, házasságunkban? Hogyan feszülnek egymásnak családtagok? Nem beszélnek egymással, mert úgy jobb a békeség. Azt gondolják, hogy a meg nem beszélt dolgokkal, a problémák szőnyeg alá söprésével békeség lesz. Testvérek, családtagok nem beszélnek egymással, és egy hamis békeség illúzióját keltik ezzel. Becsapják önmagukat és azt gondolják, ha nem beszélnek róla, akkor békeség lesz. Mennyi békétlenség van a ház falain belül, amit próbálnak leplezni, titkolni és közben beleroppan a feleség, a férj, a gyermekek. Milyen igaz annak az éneknek a verssora, mely így hangzik **(17. dia)**:

„*Mennyi békét elveszítünk, sírva hordjuk bánatunk.*”

Hányak hordják szívük bánatát, hányak párnája könnyektől ázott esténként, s egyedül, a magányban kell megküzdenük terheikkel,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

a szívükben honolt békétlenséggel. Igen, talán ebben már magunkra ismerünk, közelebb van hozzánk. Talán nem merünk, mertünk erről beszélni, mert szégyelljük, de hányan magukra ismernek ezeket hallva. Tegnap valahol voltam, s felfigyeltem valami rendkívüli, aztán az érintett csak annyit mondott szűkszavúan, egy nagy családi konfliktusba csöppentem bele. Hány ilyen családi konfliktus teremt békétlenséget, szövi át a mindennapokat emberek életében. És bizony, többen vannak, akik békétlenségben élnek, mint békében és többen vannak, akik ezt nem is merik bevallani. Ez a békétlenség a globális világban és a szívben egyaránt ott van. Ez végighúzódik a Bibliában is. Számptalan történetet olvashatunk, ahol mind a küldő, mind a belső békétlenség fellelhető. Jakab levelében azt olvashatjuk **(18. dia)**: „¹⁶Mert ahol irigység és civakodás van, ott háborúság és minden gonosz cselekedet is van.” Jk 3,16. Egy másik fordításban így olvashatjuk **(18/a dia)**: „¹⁶Ahol ugyanis irigység és versengés van, ott békétlenség uralkodik, meg minden más hitványság.” (Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás). A békétlenség gyökere, mint ahogy egyébként

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

mindennek, a bűn. Az szítja a békétlenséget, a feszültséget, a veszekedést, minden gonosz cselekedetet. Ez a bűn pedig ott van bennünk. Ez teremt békétlenséget nemzetek, népek, családok és emberek között egyaránt. Ez a békétlenség hat ki a mindennapi életünkre, határozza meg a mindennapjainkat, vagyunk elszenvető alanyai vagy éppen okozói. A múlt alkalommal **(19. dia)** arról beszéltem, hogy a boldogtalanságnak ok-okozat-következmény összefüggései vannak. Ha az OKot megváltoztatom, akkor megváltozik az OKOZAT, azaz az állapotom és megváltoznak a következmények is. Az Isten iránti engedetlenségből fakad az ember boldogtalan állapota, ez az okozat, és ennek lesz a következménye a harag az indulat, gyűlölet. **(20. dia)** Az emberi kapcsolatainkban való békétlenség abból fakad, hogy békétlenségben élünk az Istennel. Így jövünk a világra, békétlenség van köztem és Isten között. Hol vádoljuk Istent, hol szidjuk, hol alkudozunk vele, hol üzletet akarunk vele kötni, hol kihagyjuk az életünkből, döntéseinkből. Az ember nélkülözi Őt és a Vele való békétlenség hat ki az egész életemre. Ezért mondja az Ige **(21. dia)**:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„béküljete meg Istennel!” II Kor 5,20. Mindaddig békétlenség lesz bennünk, a szívünkben és körülöttünk, míg ez a megbékélés Istennel nem történik meg. Az igazi békesség Istentől származik Jézus Krisztusban. Istennel csak Jézus Krisztusban lehet megbékülni! A Kolossé levélben arról olvashatunk, Isten az igazi békesség szerzője **(22. dia)**, „¹⁹Mert tetszett az egész Teljességnek, hogy benne lakjék, ²⁰és hogy általá békéltessen meg önmagával mindent a földön és a mennyben úgy, hogy békességet szerzett a keresztfán kiontott vére által. ²¹Titeket is, akik egykor Istentől elidegenültetek és ellenséges gondolkozásúak voltatok gonosz cselekedeteitek miatt, ²²most megbékéltetett emberi testében halála által, hogy mint szenteket, hibátlanokat és feddhetetleneket állítson majd színe elé.” Kol 1,19-22. Ha ez megtörténik egy ember életében, megbékül a szív, akkor az OK megváltozik **(23. dia)** – amiről beszéltem –, akkor az okozat helyreáll és a következmények is rendeződnek. Ha Istennel megbékültem Jézus Krisztus által, akkor tudok majd a békesség megterem-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

tője lenni emberekkel. Ezért mondja Jézus: „⁹**Boldogok, akik békét teremtenek**”. Nagyon fontos a sorrend, nem cserélhető fel, nem spórolható meg! **(24. dia)**

1. Istennel való megbékélés („**béküljete meg Istennel!**”)
2. Béke megteremtése („⁹**Boldogok, akik békét teremtenek**”)
3. Békekesség emberekkel

Csak az tud békét teremteni, akinek szívében béke van!

Ezért amikor békességről beszélünk, akkor elsősorban arról kell beszélnünk, hogy megbékéltél-e már Istennel? Ismered-e Jézus Krisztust személyesen, akinek halála által békülhetsz meg Istennel? Ha erre a kérdésre van válaszod, és „igen” a válaszod, akkor lehetsz a békesség megteremtője.

Ha az első rendben van, akkor következik a 2. és 3. lépés. Erre annyi útmutatást és bátorítást kaphatunk az Igéből, s csak néhányat hadd emeljek ki **(25. dia)**:

„Mert arra hívott el minket az Isten, hogy békességben éljünk.” I Kor 7,15

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„¹⁰Mert aki szeretne örülni az életnek és jó napokat látni, óvja nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot; ¹¹forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót, keresse és kövesse a békességet; ¹²mert az Úr szeme az igazakon van, és füle az ő könyörgésükre figyel, az Úr arca pedig a gonoszt cselekvők ellen fordul.” I Pt 3,10-12

„¹⁴Törekedjetez mindenki iránt a békességre” Zsid 12,14

„¹⁸Ha lehetséges, amennyire töletek telik, éljetez minden emberrel békességben.” Róm 12,18

Ezt az útmutatást kaptuk az Úrtól, eképpen is kell cselekednünk. Aki Krisztusban él, az nem teheti meg, hogy békétlenséget szít, nem lehet, hogy ellenségesen viselkedik a másikkal szemben, nem teheti meg, hogy bántó dolgokat mond, érces a nyelve és a másik baján köszörüli a nyelvét. Isten arra hívott el, hogy békességben éljünk, hogy kövessük a békességet! A gonosz igyekszik mindig ellenségeskedést szítani, s ehhez felhasznál embereket, Isten azonban a megbékélést szereti, és mint egykor egyszülött Fia által, ma gyermekei által akar békét teremteni.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Arról is kell őszintén beszélni, hogy nem mindenkivel tud az ember békességben lenni, mert vannak olyanok, akik szándékosan szítják a békétlenséget. A Sátán eszközeként ellenségeskedést szítanak, és mindenhol felfordulást csinálnak. Sajnos vannak ilyen emberek! Ezért mondja az Ige: „¹⁸Ha lehetséges, amennyire töletek telik, éljetez minden emberrel békességben.” De látni kell, hogy nem tudunk mindenkivel békességben élni, de Isten a törekvést kéri rajtunk számon. Megtettem-e mindent, ami tőlem telik? Akkor is, ha a másik nem, tudtam-e a békét munkálni? Isten ezt kéri rajtam számon! Hosszú távon ezzel a törekvéssel tudom a békességet szolgálni. Békességet pedig úgy tudok – elsősorban – teremteni, ha Jézushoz vezetem a másik embert. Jézushoz vezetem a békétleneket, azokat, akik egymással vannak békétlenségben. Ha valaki nem törekszik a békességre és nem a béke hírnöke, az nem Isten gyermeke. Ez kemény kijelentés, de Jézus erről beszél itt. **(26. dia)** Akik békét teremtenek, ők Isten fiainak neveztetnek.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Tudsz-e krisztusi békét teremteni otthon a családotban, a munkahelyeden, a környezetben? Krisztus nélkül nem fog menni, de Krisztussal minden megváltozhat! **(27. dia)** A sorrend a fontos!
Békülj meg Istennel, hogy békét teremthess!

Ámen!